

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria tertia post dominicam de passione. Tex. euang. Joan. ca. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Feria. III. post do. de passione.

drē: ignis Laurētio: aplis p̄bera z cō
tumelic. Act. iij. p̄bāt zc. Est etiā tan
te dulcedis q̄ anīmū a terrenis ad cele
stia trahit. In cui⁹ signū Petr⁹ i mōre
chabo: gustata vna gutta: stari q̄ ebr⁹
nesciēs qd diceret: voluit in etnū esse i
illo monte dicēs. Dñe bonū est zc.

Feria tertia post dominicam
de passione.

Tex euang. Joan. ca. vii.

Ambulabat Iesus i ga
lileam. nō em volebat
in iudeam ambulare:
qz q̄rebant eum iudei
interficere. Erat autē in proxio
dies fest⁹ iudeoz scenophegia.
Dixerūt autē ad eum frēs eius
Transi hinc z vade in iudeā: vt
z discipuli tui videant opa tua
q̄ facis. Nemo q̄ppe in occulto
aliqd facit z querit ipse in palā
esse. Si hec facis: manifesta re
ipsi mūdo. Neq̄ em fratres ei⁹
credebāt in eum. Dicit ergo eis
Iesus. Tēpus meū nondum ad
uenit: tēpus autē vīm sp̄ est pa
ratū. Nō pōt mūd⁹ odisse vos
De autē odit: qz ego testimoniū
phibeo d illo: qz opa eius mala
sunt. Vos ascendite ad diē festū
hunc: ego autē nō ascēdā ad diē
festū istū: qz tēpus meū nōdum
impletū est. Hec cū dixisset: ipse
mansit in galilea. Ut autē ascē
derūt fratres ei⁹: tūc z ipse ascē
dit ad diē festum nō manifeste:
sed quasi i occulto. Iudei ergo
querebant eum in diē festo z di
cebāt. Vbi est ille: Et murmur
multus erat d eo in turba. Qui
dam enim dicebant: quia bon⁹
est. Alij autem dicebant: nō: sed
seducit turbas. Nemo tamē pa

lam loquebatur de illo propter
merum iudeorum.

Ambulabat Iesus
in galileam zc.) Joāns. vii.
In presenti euāgelio tangūt
tria puncta: que sunt Inuita
tio / Excusatio / et Occultatio.

Quārū ad p̄mū tangūt quō frēs ch̄i
illum inuitauerūt ad festū. Dī q̄. (Am
bulabat iesus i galileā). I. p galileā quā
p̄dicando pagrabat (Nō em volebat in
iudeā ambulare) Est autē iudea vt dic
Beda regio palestine sic et galilea: dī
cta a tribu iuda: q̄uis etiā frā include
ret bentamin. Galilea p̄o s̄z eūdē dicta
ē qz lacteū. I. candidū pplm gignat. Ga
la em grece: latine lac dī. Un z galaxia
dī: circul⁹ lacte⁹ i celo: q̄ vulgo dī via s̄a
cti Jacobi. (qz q̄rebāt eū iudei inficere
re) qz soluebat sabbatū: z p̄ez suū dīce
bat deū: vt pr̄z Jo. v. S̄z q̄re fugit p̄se
cutores suos. cū secur⁹ potuisset eē iter
eos si voluisset. Ad h̄ dī q̄ id fecit. P̄rio
s̄z Aug. ne sc̄ris q̄ tpe p̄secutionū se abs
conduri erāt: p culpa obijceret latibulū.
Secdo em Ch̄y. vt se hoicm offēderet
latitando z deū secure se p̄sentādo. S̄
autē p̄tinue int̄ p̄secutores maneret ille
sus: sic fuisset diuinitas credita q̄ hūa
nitas decredita fuisset. Et tō fugiens
vt hō: affirmat suam hūanitatē. Et tō
Ch̄y. habet aliā l̄iam. I. (Nō em habe
bat pr̄atē si veller i iudeā ambulare) qd
em modū humanū dī sic si dicat q̄ ali
qs nō pōt aliq̄ ire si veller p̄f̄ insidias.
Tertio s̄z Theo. qz nōdū tps passiois
erat: z vanū putabat p̄manedo iter int̄
micos eos maḡ inflāmare (Erat autē i
p̄rio dies fest⁹ iudeoz scenophegia). I.
festū tabernacloz. Est at scenophegia
grecū em s. Tho. a scenos qd ē ymbra
culū. z phagin qd est comedere: qz septē
dieb; comedebat i ymbra culi: i mēoziaz
bñficioz q̄ dñs israeli p̄tulit i deserto.
(Dixerūt autē ad eū fratres ei⁹) Isti nō
fuerūt filij Marie vel Ioseph ex alia
vxoze. vt habes feria q̄ra p̄ fr̄iā dñi
cā aduent⁹: neq̄ etiā fuerūt cognati sui

cō sanguine ch̄i ad apostolatū vocatī: cedens eos. i. immortalis existens cum
 q̄ apli credebāt i eū: isti x̄o nō: vt h̄ dī omni potestate in celo z in terra.
 Ch̄y. tñ dicit int̄ istos fuisse Jacobū Quātū ad scdm̄ rāq̄l̄ excusatio quā
 z Judā: sed serūs Tho. z alij serij expo fec̄ ch̄is: cū dī (Dīc̄ ḡ lei?) Ch̄y. L̄h̄s
 nunt de remor̄ cognat̄ q̄ discipul̄ non māsuere eis r̄ndit: docēs nos nō idigne
 erāt. Erāt ḡ de ei⁹ cognatiōe. z tñ non ferre si aliq̄ etiā viles nob̄ p̄tlicent. hec
 erāt discipul̄. Cōsuevit aut̄ scriptura cog ille. (Tps̄ meū nōdū aduenti). i. r̄pus
 natos fr̄es appellare (trāsū hinc z vade mee exaltarōis z gl̄ie: s̄z Bed̄. z Aug.
 in iudeā). i. h̄ierl̄m̄ metropolim iudee. (Tps̄ ar̄ v̄im̄) q̄ gl̄iaz mūdānā q̄rit̄. (sp̄ ē
 Hozran̄ aut̄ eū ad h̄ P̄rio s̄z Bed̄. ex paratū) q̄ iudei maḡ vacabāt p̄iūijs
 inant gl̄ia: q̄ volebāt eū z seipos p̄ eū i r̄vane leticie circa festi p̄ncip̄sū q̄ circa
 so. ex incredulitate: z vtraq̄ cā innuit̄ in sine: fm̄ Theo. Ul̄ alit̄ fm̄ Ch̄y. Q̄
 textu: cū subdit̄ (Ul̄ z discipul̄ tui) n̄ ip̄ ei isti forte volebāt eū tradere iudis dī
 duodecim: s̄z alij q̄z ml̄t̄ erant i iudea x̄t: tps̄ meū. i. tps̄ cruc̄ z mort̄ nōdum
 fm̄ Bed̄. (videāt opa tua). i. miracula r̄s ascēdere: q̄ iudei n̄ occidēt vos. Ul̄
 q̄ factis. vt si fuerint vera approbent̄: et alit̄ dicit̄ p̄. Tps̄ meū. i. tps̄ p̄ me opoz̄
 inde gl̄iam p̄s̄ q̄ris (Nemo q̄ppe in oc̄ tunū vt ascēdā ad festū obf̄ uabāt si ascē
 culto aliq̄d fac̄: z q̄rit̄ ip̄e i palam). i. in deret: n̄ ar̄ postq̄ vider̄t eū n̄ ascēdit̄.
 publico/esse) Et in h̄ fm̄ Ch̄y. norant Et iō meli⁹ potuit occult⁹ icēder̄. Ul̄
 sp̄m̄ ch̄im̄ inant gl̄iam ex miraculis q̄re q̄ aut̄ vltimaz̄ exposit̄ionū p̄sonāt̄ sc̄q̄
 re: z tñ timidū eē. z etiā fm̄ Aug. norāt r̄ta. Nā sc̄q̄ (Nō p̄r̄ mōs). i. hoies mun
 se eandē appetere (si hec factis) vere (ma dant pura iudei (odisse vos) q̄ est̄ ei⁹
 nifesta teip̄m̄ mūdo). i. fac̄ ea corā p̄nci dē volūtāt̄ cū eo: iō porc̄st̄ ascēdere q̄n
 p̄ib̄ z p̄ncipalib̄ ppl̄i i h̄ierl̄m̄ vbi pos̄ vult̄. Dīc̄ ar̄. i. Tho. q̄ vn⁹ mūdān⁹ in
 s̄nt̄ disc̄r̄t̄: et nō factas i angulis. Et i p̄riculari odisse p̄t̄ allū mūdānū inq̄n̄
 h̄ notat̄ eorum incredulitas. Un̄ subdit̄ tū impedit̄ eū i h̄is q̄ veller̄ h̄c. S̄z nul
 (Neq̄ em̄ fr̄es ei⁹ credebāt i eū) Aug. lus inq̄ntū mūdānū odit̄ a mūdo (De
 Jesū em̄ p̄ sanguineū potuerūt h̄c: cre ar̄ odit̄ n̄ q̄ sabbarū: soluo vt d̄r̄ Ch̄y.
 dere aut̄ i eū ip̄a p̄inq̄tate fastidierūt. sed (q̄ ego testimōtū ph̄ibeo) publice
 Hec ille. In hac p̄te est̄ l̄rale documē (de illo: q̄ opa eius mala s̄nt̄) Un̄ z fm̄
 tū q̄ euāgeliste plena et sincera p̄rate Theo. h̄ se purgat̄ de formidie. Q̄n̄ ei
 ch̄i facta narrauer̄t. Ch̄y. Dignū est̄ formidolosus auderet̄ rector̄es tot⁹ lu
 ar̄ mirari euāgelistaz̄ morē p̄rat̄ am̄ daice gent̄: r̄āp̄r̄eter z r̄ācr̄ter: z cuz
 eū q̄l̄t̄ nō p̄cūdāt̄ dicere ea q̄ m̄ḡo vi r̄āta autoritate resp̄d̄ere. Purgat̄ etiā
 dent̄ ferre in iurā: s̄z hec max̄ie studue se de gl̄ie vane cupiditate: cū illos sine
 rūt enūciare. Nō parū h̄z d̄tractōez q̄ se m̄t̄r̄t̄ ad festū dī. (Vos ascēdite ad
 fr̄es ei n̄ credebāt. Et videt̄ q̄dē in iur̄z v̄e festū h̄c). q̄. d. Si me gl̄ia inanis
 p̄boz̄ q̄ll̄ amicor̄ esse: ml̄t̄ ar̄ amaritū d̄tinis erāt q̄ dicebāt: q̄ z de formidine
 z de amore gl̄ie eū notāt̄. Hec ille. veraret̄: vos mecū p̄ meo honore retine
 re. Sed ego hac p̄ss̄iōe n̄ moueor. vos
 Allegorice aut̄: q̄ galilea in̄terp̄rat̄ ar̄ q̄ hac laborat̄ ascēdite ad v̄e festū
 trās̄migratio sine volubilit̄: fecit̄ p̄nt̄ez h̄c: in q̄ excedere vult̄ carnalia gaudia
 v̄tā in q̄ ch̄is ml̄to tpe cū discipul̄ am̄ (Ego ar̄ nō ascēdā ad v̄e festū h̄c)
 bulavit̄: nolēs i iudeā. i. i terrā p̄st̄it̄tū Cōtra: quia postea ascendit̄. Ad h̄ v̄e
 stue laudes exolūētū d̄no ambulare. i. Ch̄y. q̄ dixit̄ se nolle ascendere sc̄z cū
 ad patriā: de ide x̄o ascendit̄ in iudeam etc. Vel non ascendam mortūrus fm̄
 inueniēte morte: z i baculo cruce: trās̄t̄ Ch̄y. i. i. gloziam mundānā questurus
 vlt̄ iordanē. Et deinde apparuit̄ disc̄p̄ pulis in galilea. i. in hoc mūdo: sed p̄re
 fm̄ Aug. Vel dī: q̄ dixit̄ se nō iturum

Feria. III. post do. de passione

ad die p̄mū festū. q̄d vij. dieb; duravit: r̄ica. v̄l. yr̄ oñdat d̄iū nā sc̄pturā nō sub
z ad illū ēr̄ n̄ ascēdit: s; postea circa me- esse regl̄is Pr̄sclant. yr̄ idē dr̄. fm̄ mo/
diū festū q̄n̄ icēpit r̄ps̄ habile ēē doctrie d̄rnos t̄n̄ neutri gn̄is est. (erat de illo
fm̄ s. Tho. vij. seq̄ē (q̄z r̄ps̄ meū). i. m̄i/ in p̄lō) p̄p̄ r̄rietatē opt̄ionū. (Quil/
h̄i cōgruū p̄p̄ doctrinā. Uel r̄ps̄ mozt; dā em̄ dicebat q̄z bon⁹ est: Alij aut̄ nō:
fm̄ Chryf. vel r̄ps̄ gl̄ie mee fm̄ Augu. sed seducti turbas.) Sumit̄ aut̄ h̄ mur/
(nondū aduenit) In hac pre est docu mur p̄ musitatioē. yr̄ s̄t̄ idē de aliq̄ esse
mentū f̄ale q̄ mali hoies odio h̄nt̄ cor/ murmur: q̄d de eo multa p̄t̄uare d̄ict̄ a
rigētes se. Uñ dr̄ Prover. ix. Qui argu m̄ltis. Uide aut̄ de murmure q̄dā d̄n̄s
t̄i p̄iuz s̄ibi maculā gn̄at: q̄. f. detrah̄t̄ ca. iij. post festū tr̄ini. (Nemo t̄n̄ palam
corrigēt. Est z aliō. q̄z cū ch̄is habue/ loq̄bat̄ de illo) in laudē ei⁹ fm̄ Augu.
rit̄ tria r̄p̄a/ oia tr̄ibuit deo. Nā r̄ps̄ p̄/ (p̄pter meritū iudeoz. i. eoz q̄ erāt de r̄r̄
teritū naritatis fuit ad gl̄iam dei z pa bu iuda: q̄ p̄ncipabāt̄ in p̄lō s; Chryf.
cem m̄di. i. hoim̄ bone volūtāt; q̄ erāt Qui s̄o dicebant q̄ seducebat turbas:
in m̄ido. Pr̄sens aut̄. i. sue v̄l̄te fuit ro clare resonabāt̄ fm̄ Aug. Et istī yr̄ d̄ic
tū ad n̄am v̄ll̄tatē: sed futurū. i. tēpus mozt; fuit ad n̄am salutē imp̄sū. V̄l
t̄i aut̄ s̄ q̄ d̄edert̄ diabolo p̄r̄itū: z dāt r̄ tur̄ intelligi in h̄ q̄ d̄icit̄ seducere illuz
p̄sens p̄ vanitates: z deo sp̄d̄ent̄ futuz turbas. Est aut̄ in hac pre morale do/
Sed sic dr̄ Aug. Qui p̄misit veniā pe cumentū. de q̄ ate Aug. Quicūq; em̄/
nitēt; nō sp̄p̄dit̄ die crastinā differēt̄ cucrit̄ in aliq̄ gr̄a. ali; d̄icūt̄: bonus est.
Quantū ad tertū tangit̄ occultatio ali; nō: sed seducti turbas. Qd̄ aut̄ d̄i/
ch̄i in suo ascēsu ad diē festū: cū dixit. crū est de deo valet ad cōsolationē de q̄
(Hec cū dixisset: ip̄e m̄s̄t̄ in galilea) cunq; h̄ d̄ictū fuerit ch̄iano. Et q̄dem
donec fr̄es ei⁹ ascēderēt (yr̄ aut̄ ascēde/ si seducere d̄ect̄pe est: nec ch̄is seductor
runt fr̄es ei⁹: tūc z ip̄e ascēdit ad diē fe/ nec q̄s; seductor d̄z esse ch̄ianus. Si
stū) Augu. Ascēdit aut̄ nō gl̄iar̄ r̄p̄a/ aut̄ seducere est aliūde aliq̄e ad aliud
liter: s; aliq̄d docere salubrit̄. i. de festo psuadēdo ducere: q̄rendū est v̄i z quo.
etno admonere. Hec ille. (Nō manife/ Si a bono ad malū: mal⁹ seductor est. s;
ste: sed q̄s̄ in occulto) Et hoc p̄mo fm̄ a malo ad bonū: bonus. Et yr̄ sic om̄es
Theop̄. yr̄ vitaret̄ tr̄ā feruētū iudeoz. seductores z vocemur z sim⁹. Hec ille.
Secdo fm̄ Chryf. yr̄ ei⁹ h̄ūanitas certū/ Est z aliō. Nam colligit̄ q̄ est quoddā
oz fieret: yr̄ crudirer nos q̄ p̄secutores festū nō celebrandū. s. m̄danoy: q̄ r̄ps̄
tenere aut̄ fr̄ere nō possum⁹: q̄d in p̄se/ exponūt̄ in p̄is: q̄d facere nō debemus
cutōs; facere debeam⁹. Uñ nō dr̄ ascē/ P̄rio: q̄z tota hec v̄ita est vigilla respe/
disse in occulto/ sed q̄s̄. yr̄ oñdat̄ h̄ disp̄e cru futuri festi. Uñ h̄ faciētes festū fact
satiue p̄p̄ nos esse factū. Tertio s; Al/ unt̄ vigilla in futuro. Secdo: q̄z ista v̄i/
chul. yr̄ h̄ūanū favorē decliarer: dū sol/ ra est r̄ps̄ ext̄lij z t̄pus laboris. Gal. vij.
sine stipantib; turbis ascēdit. Quarto Dū r̄ps̄ habem⁹ zē. Et est sc̄dm̄ festū
fm̄ Aug. yr̄ dū later̄ in festo tabnacto celebrandū occulte: q̄. fest̄ gaudendū de
rū: se oñdat̄ later̄ in ymbracl̄is. i. figu statu aie habētis gr̄am dei in corpe: sed
ris veteris legis. (Judei q̄ q̄rebāt̄ eum nō est facendū publice: sed cū maxima
in die festo) q̄dam yr̄ audirer̄ illū: q̄daz cautela p̄pter piculū cadendū z incertū
p̄o yr̄ occideret. (z dicebat. Ubi ē ille) r̄ tudine p̄destinatōis: z admixtionē m̄/
fm̄ aut̄ q̄ dr̄ Chryf. ex m̄lto odio q̄daz r̄ t̄p̄lic; doloris. Est z tertū celebrandū
nolūt̄ eū noiare: sed dicunt. vbi est ille: sez q̄ cōgaudem⁹ aniabus iam securis.
Alij s̄o nō noīabāt̄ eū q̄z erat famos⁹: q̄d semel in anno r̄onabiliter celebraf.
nō aut̄ ex odio mozt; (Et murmur mul/ P̄rio: yr̄ ex hoc sc̄r̄os im̄temur. Et se/
tus) in gn̄e masculio. yr̄ posuit̄ Hiero. cūdo yr̄ sim⁹ p̄t̄icipes meritoz z p̄cum
reffe s. Tho. q̄z sic h̄ebat̄ ant̄iq̄ gr̄ama/ eoz. sed t̄n̄ etiā istud nō debet celebrat̄
p̄op̄atice: s; in cordis deuotōe. Illō p̄o

quod erit in patria post resurrectionem: erit iuge
et primum cum matris amore et tripudio.

gnoscatis et credatis: quia in me
est pater: et ego in patre.

Feria. iij. post officium de passione
Textus euangelii. Joana. cap. x.

Acta sunt encenia in hierosolymis: et hyems erat. Et ambulabat iesus in templo in porticu salomonis. Circumdederunt ergo eum iudei: et dicebant ei. Quousque quam nostram tollis? Si tu es christus dic nobis palam. Respondit eis iesus. Loquor vobis et non creditis. Opera que ego facio in nomine patris mei: hec testimonium prohibet de me. Sed vos non creditis: quia non estis ex ovis meis. Oves mee vocem meam audiunt: et ego cognosco eas: et sequuntur me. Et ego vitam eternam do eis: et non peribunt in eternum: et non rapiet eas quisquam de manu mea. Pater meus quod dedit mihi manus omnibus est: et nemo potest rapere de manu patris mei. Ego et pater unum sumus. Sustulerunt lapides iudei ut lapidarent eum. Respondit eis iesus. Multa bona opera ostendi vobis ex patre meo: propter quod eorum opus in lapidant. Responderunt ei iudei. De bono opere non lapidamus te: sed de blasphemia. et quia tu homo cum sis: facis teipsum deum. Respondit eis iesus. Nonne scriptum est in lege vestra: quia ego dixi deus estis? Si illos dixit deos ad quos simus dei factus est: et non potest solui scriptura: que per se sanctificavit et misit in mundum: vos dicitis quia blasphemias quia dixi filius dei sum. si non facio opera patris mei: nolite credere mihi. Si autem facio: et si mihi non vultis credere: operibus credite: ut co-

Acta sunt Encenia in hierosolymis etc. Joana. x. In presenti euange. tractantur tria puncta que sunt. Interrogatio: Respon-

sio: Dignatio
Quantum ad primum tangit interrogatio: quam christus iudei malecose fecerunt. Est autem sciendum quod encenia id est quod inouatōes et inuolūtōes. ab eis: quod est in. et cenos vel cenon: nouum secundum Augustinum. Est autem ista inouatio vel inuolūtatio quoniam res noui sui usus applicat. Unde induens nouam vestem nouiter: dicitur enceniare vestem. Ista ergo encenia de qua est sermo erat festum dedicationis templi: quia templum quoniam dedicatum / suo usus applicat. Dicitur ergo (scilicet factum) creatura meo semel decembris (encenia). id est festum dedicationis templi. quod tunc dicitur plurimum encenia: quia plurimum diebus illa solentibus agebatur (in hierosolymis). id est in hierosolymis. (et hyems erat) Ad dicit autem hoc de tempore huius solentibus. Primum secundum Gregorium. ut iesus malecose frigidus iudeorum cordibus indicaret. Secundo secundum Theodorem. ad ostendendum quod christus esset passioni propinquus. quia ut ait in vere sequenti passus est. Tertio secundum Alebum. et Beatum. ut intelligatur ista esse dedicatio templi: quam iudas machabeus fecit
Triplex est factus in hierosolymis templi dedicatio ut ista dicitur. et magister hystoriae. et s. Theodorus. et oēs Patria facta est sub salomone. x. die Septembris. de qua habetur. iij. Reg. viij. et versus ad subuersionem templi singulis annis eadem die festa duo celebrabantur: dedicationis scilicet et expiationis. de qua habetur. Leuit. xxij. Secunda pro sub Forobabel: iudeis a captiuitate babilonice reuerfis: et reedificato templo de qua habetur. i. Esdr. viij. Et hec facta est in vere xij. die Martij. Tertia autem sub iuda machabeo asamonei seu Dathie filio: Antiochus enim epiphaneus polluit templum sordibus idoloz: et vresilia eius profanauit. sed iudas mūdauit templum: et vresilia restituit in locis suis. Et hec fuit quodammodo templi dedicatio facta. xxv. die mensis decembris. de qua habetur. i. Mach. iij. Est tamen sciendum quod secundum Ebray. ista dedicatio non est facta: sed scilicet